

Sygn. akt IV U 800/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **29 lutego 2016 r.**

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSR Grażyna Szłufik**

Protokolant: Magdalena Stankiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 lutego 2016 r. we W.

odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 8 października 2015r. Nr (...) - (...)

sprawy A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Powódka A. K. wniosła odwołanie od decyzji strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 08 października 2015 r. odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okresy: od dnia 17 listopada 2014 r. do dnia 27 listopada 2014 r., od dnia 30 grudnia 2014 r. do dnia 11 stycznia 2015 r., od dnia 13 kwietnia 2015 r. do dnia 04 maja 2015 r., od dnia 05 maja 2015 r. do dnia 18 maja 2015 r. i od dnia 08 czerwca 2015 r. do dnia 28 czerwca 2015 r. i jednocześnie zobowiązującej ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za ww. okresy na fundusz chorobowy w kwocie 3.748,44 zł wraz z odsetkami w wysokości 91,92 zł – łącznie 3.840,36 zł, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji jako całkowicie bezzasadnej oraz zasądzenie od strony pozwanej na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W/w decyzji powódka zarzuciła naruszenie prawa materialnego, tj.:

- przepisu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014r. poz. 159), poprzez uznanie, że nie przysługiwał jej zasiłek chorobowy za wskazane w/w okresy, podczas gdy prawidłowa analiza stanu faktycznego prowadzi do wniosku, że spełniała ona wszystkie niezbędne przesłanki do uzyskania praw do zasiłku chorobowego za wskazane powyżej okresy,

- przepisu art. 17 ust. 1 poprzez uznanie, że w/w okresach świadczyła pracę zarobkową lub wykorzystywała zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia, podczas gdy powódka nie wykorzystywała zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z jego celem, uwzględniając okres zwolnień od pracy jak również okoliczność, że od kwietnia 2014 r. była w ciąży i została przez swojego lekarza uznana za niezdolną do pracy jedynie w zakresie pracy w biurze przez 8 godzin dziennie i 5 dni w tygodniu,

- przepisu art. 66 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. w zw. z art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 121) poprzez uznanie, że nienależnie pobrała zasiłki chorobowe za w/w okresy, podczas gdy ustalony stan faktyczny przesądza, że powódka wskazane świadczenia pobrała zgodnie z prawem.

Nadto powódka zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę decyzji poprzez ustalenie, że świadczyła ona pracę na rzecz Wyższej Szkoły (...).

W uzasadnieniu swojego stanowiska powódka wskazała, iż decyzją z dnia 08 października 2015 r. organ rentowy odmówił jej prawa do zasiłku chorobowego za wskazane okresy, jednocześnie zobowiązując ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego w łącznej kwocie 3.748,44 zł wraz z odsetkami w wysokości 91,92 zł. Z treści decyzji wynika, że jej podstawą było uznanie, że powódka prowadząc wielokrotnie zajęcia dydaktyczne w okresach orzeczonej niezdolności do pracy wykorzystywała zwolnienia lekarskie w sposób niezgodny z ich celem.

W związku z powyższym w pierwszej kolejności powódka podniosła, że nigdy nie świadczyła na rzecz Wyższej Szkoły (...) we W. pracy zarobkowej i nie łączy ją umowa o pracę z (...). Powódka wskazała, że wykonywała jedynie umowę o świadczenie usług edukacyjnych poprzez prowadzenie i wygłaszanie wykładów, do których znajdują zastosowanie przepisy o zleceniu. W ocenie powódki sam fakt otrzymywania wynagrodzenia za wskazaną umowę nie oznacza wykonywania pracy zarobkowej.

Dalej powódka podniosła, że organ rentowy winien był wykazać, że wykorzystywała zwolnienia lekarskie w sposób niezgodny z jego celem, jednocześnie wskazując, że za niezgodne z celem zwolnienia lekarskiego można uznać jedynie te czynności, które pogarszają lub spowalniają proces leczenia. Wobec tego czynności, które nie mają wpływu na proces leczenia nie mogą być uznane za takie, których wykonanie jest niezgodne z celem zwolnienia. Zdaniem powódki organ rentowy nie wykazał, że czynności podejmowane przez nią spowalniały lub pogarszały jej proces leczenia.

Nadto powódka wskazała, że część okresów wskazanych w decyzji przypadała na okres jej ciąży (tj. okresy od dnia 13 kwietnia do dnia 04 maja 2015 r., od dnia 05 maja do dnia 18 maja 2015 r. i od dnia 08 czerwca 2015 r. do dnia 28 czerwca 2015 r.). W tym miejscu powódka podkreśliła, że w przepisach prawa pracy brak jest przepisów pozwalających na zmianę czasu pracy pracownicy w ciąży z uwagi na jej stan. Z uwagi na to, że lekarz prowadzący ciążę pracownicy nie może wystawić jej tzw. częściowego zwolnienia lekarskiego, obejmującego tylko część godzin pracy, lekarze prowadzący uznali, że nie może ona wykonywać pracy przez 8 godzin dziennie 5 razy w tygodniu. Ponadto przeciwskazaniem do pracy powódki był stres związany z charakterem jej pracy oraz podróżami służbowymi, jednakże stan jej zdrowia umożliwiał prowadzenie zajęć ze studentami – zajęcia te były sporadyczne (łącznie około 25,5 godziny) i mało wymagające.

Następnie powódka podkreśliła, iż w zakwestionowanych przez stronę pozwaną okresach łącznie przebywała na 80 dniach zwolnienia lekarskiego z uwagi na stan jej zdrowia i w tych okresach miała 36,5 godziny zajęć ze studentami. Już choćby z tego zestawienia wyraźnie widać, że zajęcia ze studentami prowadziła incydentalnie w porównaniu do ilości dni zwolnień lekarskich. Nadto podała, iż decyzję o prowadzeniu zajęć podjęła z uwagi na brak środków potrzebnych na swoje utrzymanie, albowiem na zwolnieniu chorobowym przebywała od października 2014 r., natomiast na zwolnieniu chorobowym, z którego wynika obowiązek zapłaty przez ZUS zasiłku od listopada 2014 r. Jednakże pierwszą wypłatę świadczeń związanych z zasiłkiem chorobowym organ rentowy dokonał dopiero w dniu 10 czerwca 2015 r. Tak więc w okresie od listopada 2014 r. do czerwca 2015 r. pozostawała bez środków do życia. Powódka podniosła, że z uwagi na okoliczność, iż zamieszkuje samotnie i nie ma żadnej osoby, która pozostawałaby z nią we wspólnym gospodarstwie domowym, koniecznym było zdobycie środków na utrzymanie.

Mając na uwadze w/w okoliczności powódka wskazała, że prowadzenie zajęć należy uznać za sporadyczną, wymuszoną okolicznościami aktywność zawodową, która usprawiedliwiałaby jej prawo do zasiłku chorobowego.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia, powołując się na treść przepisów ustawy z

dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r. poz. 121) oraz ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2014r. poz. 159 ze zm.).

Organ rentowy w uzasadnieniu wskazał, iż zgodnie z przepisem art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres zwolnienia.

Nadto strona pozwana powołała się na aktualne stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 05 kwietnia 2005 r. sygn. I UK 370/04 zgodnie, z którym praca zarobkowa to każda aktywność ludzka, która zmierza do uzyskania zarobku, choćby nawet polegająca na czynnościach nieobciążających w istotny sposób organizmu przedsiębiorcy / pracownika pozostającego na zwolnieniu lekarskim. Nadto w myśl wyroku Sądu Najwyższego z dnia 05 października 2005 r. sygn. akt I UK 44/05 wykonywanie pracy zarobkowej polega na podjęciu działań stanowiących realizację obowiązków pracowniczych lub wynikających z innego stosunku prawnego obejmującego świadczenie pracy. W związku z powyższym organ rentowy podniósł, iż z analizy orzecznictwa SN wynika jednoznacznie, że każda praca zarobkowa wykonywana w okresie zwolnienia lekarskiego, „praca” w potocznym tego słowa znaczeniu, w tym wykonywanie różnych czynności na podstawie stosunków prawnych, a więc wszelkie zajęcia związane z prowadzeniem zakładu w tym podpisywanie dokumentów itp. powoduje utratę praw do zasiłku chorobowego.

Kolejno strona pozwana powołała się na treść art. 66 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r., zgodnie z którym jeżeli świadczenie zostało pobrane nienależnie z winy ubezpieczonego lub wskutek okoliczności, o których mowa w art. 15–17 i art. 59 ust. 6 i 7, wypłacone kwoty podlegają potrąceniu z należnych ubezpieczonemu zasiłków bieżących oraz z innych świadczeń z ubezpieczeń społecznych lub ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w sprawie zwrotu bezpodstawnie pobranych zasiłków stanowi tytuł wykonawczy w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Nadto wskazała, iż zgodnie z treścią art. 84 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 art. 84 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczenia społecznego jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego. Za nienależne świadczenia uważa się m.in. świadczenia przyznane lub wypłacane na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia (art. 84 ust. 2 pkt 2).

Organ rentowy podał, że ze stanu faktycznego niniejszej sprawy wynika, że powódka przedłożyła zwolnienia lekarskie za okresy od dnia 17 listopada 2014 r. do dnia 27 listopada 2014 r., od dnia 30 grudnia 2014 r. do dnia 11 stycznia 2015 r., od dnia 13 kwietnia 2015 r. do dnia 04 maja 2015 r., od dnia 05 maja 2015 r. do dnia 18 maja 2015 r. i od dnia 08 czerwca 2015 r. do dnia 28 czerwca 2015 r. z tytułu zatrudnienia w Międzynarodowym Sądzie Arbitrażowym S.A. z siedzibą we W. i za w/w okresy organ dokonał wypłaty zasiłku chorobowego.

Strona pozwana podała, że w toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że w okresach orzeczonej niezdolności do pracy powódka świadczyła pracę na rzecz Wyższej Szkoły (...) we W. na podstawie zawartej umowy zlecenia za okres od dnia 27 września 2014 r. do dnia 30 września 2015 r. Jak wynika z informacji udzielonej przez (...) w piśmie z dnia 15 września 2015 r. powódka na podstawie zawartej umowy zlecenia prowadziła zajęcia na studiach licencjackich i podyplomowych w dniach: 22 listopada 2014r., 10 stycznia 2015 r., 11 stycznia 2015 r., 19 kwietnia 2015 r., 25 kwietnia 2015 r., 26 kwietnia 2015 r., 09 maja 2015r., 10 maja 2015 r., 16 maja 2015 r., 17 maja 2015 r. i 14 czerwca 2015 r. oraz z tego tytułu otrzymywała wynagrodzenie.

Strona pozwana podniosła, iż w jej ocenie wielokrotne prowadzenie zajęć dydaktycznych w okresach orzeczonej niezdolności do pracy stanowi wykorzystywanie zwolnień lekarskich w sposób niezgodny z ich celem. W związku z powyższym decyzja z dnia 08 października 2015 r. jest zasadna.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka A. K. od dnia 01 września 2014 r. jest zatrudniona w Międzynarodowym Sądzie Arbitrażowym na podstawie umowy o pracę na stanowisku koordynatora, początkowo w pełnym wymiarze czasu pracy.

Nadto powódka na okres od dnia 27 września 2014 r. do dnia 30 września 2015 r. miała zawartą umowę zlecenia z Wyższą Szkołą (...) we W., na mocy której prowadziła zajęcia dydaktyczne na studiach licencjackich. Dodatkowo w w/w okresie powódka miała zawarte z Wyższą Szkołą (...) krótkoterminowe (weekendowe) umowy zlecenia, na mocy których prowadziła zajęcia na studiach podyplomowych.

Dowód: dokumentacja w aktach ZUS, w tym:

- zaświadczenie płatnika składek,

- zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 15 września 2015 r.,

przesłuchanie powódki k.20, 21 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 29 lutego 2016r. k.22).

Powódka przebywała na zwolnieniach lekarskich w następujących okresach:

- od dnia 07 listopada 2014 r. do dnia 27 listopada 2014 r. na podstawie zwolnienia lekarskiego o nr (...),

- od dnia 30 grudnia 2014 r. do dnia 11 stycznia 2015 r. na podstawie zwolnienia lekarskiego o nr (...).

Powódka zaszła w ciążę i z uwagi na komplikacje w jej przebiegu przebywała na zwolnieniach lekarskich w okresach: od dnia 13 kwietnia 2015 r. do dnia 04 maja 2015 r., od dnia 05 maja 2015 r. do dnia 18 maja 2015 r., od dnia 19 maja 2015 r. do dnia 07 czerwca 2015 r. i od dnia 08 czerwca 2015 r. do dnia 28 czerwca 2015 r.

Dowód: - zaświadczenie lekarskie z dnia 14 października 2015 r. k. 8,

- dokumentacja w aktach ZUS.

W okresie orzeczonej niezdolności do pracy powódka prowadziła zajęcia dydaktyczne ze studentami w Wyższej Szkole (...) we W. :

- w dniu 22 listopada 2014 r.,

- w dniach 10 i 11 stycznia 2015 r.,

- w dniu 19 kwietnia 2015 r.,

- w dniach 25 i 26 kwietnia 2015 r.,

- w dniach 09 maja i 10 maja 2015 r.,

- w dniach 16 maja i 17 maja 2015 r.,

- w dniu 14 czerwca 2015 r.

Każde zajęcia prowadzone były w wymiarze 3 godzin, w związku z czym powódka w okresie zwolnień lekarskich przepracowała 33 godziny.

Z tytułu prowadzonych zajęć powódka otrzymała wynagrodzenie.

Dowód: - dokumentacja w aktach ZUS, w tym zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 15 września 2015 r.,

- przesłuchanie powódki k.20, 21 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 29 lutego 2016r. k.22).

W okresie od listopada 2014 r. do czerwca 2015 r. strona pozwana nie wypłacała powódce zasiłku chorobowego z uwagi na toczące się postępowanie wyjaśniające.

Zasiłek chorobowy został jej wypłacony dopiero w czerwcu 2015 r.

Dowód: przesłuchanie powódki, k. 20, 21(płyta CD nagrania rozprawy z dnia 29 lutego 2016r. k.22).

Strona pozwana decyzją z dnia 08 października 2015r. znak (...) - (...) odmówiła powódce prawa do zasiłku chorobowego za okresy: od dnia 17 listopada 2014 r. do dnia 27 listopada 2014 r., od dnia 30 grudnia 2014 r. do dnia 11 stycznia 2015 r., od dnia 13 kwietnia 2015 r. do dnia 04 maja 2015 r., od dnia 05 maja 2015 r. do dnia 18 maja 2015 r., od dnia 08 czerwca 2015 r. do dnia 28 czerwca 2015 r. i jednocześnie zobowiązała ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego na fundusz chorobowy w kwocie 3.748,44 zł wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości 91,92 zł, łącznie 3.840,36 zł.

Dowód: decyzja z dnia 08 października 2015 r. w aktach ZUS.

W zaświadczeniu lekarskim z dnia 14 października 2015 r. lekarz prowadzący ciążę powódki wskazał, iż przebieg ciąży uniemożliwiał jej wykonywanie pracy przez 8 godzin dziennie 5 razy w tygodniu. Ponadto za przeciwwskazaniem do pracy na stanowisku zajmowanym przez powódkę przemawiał charakter pracy, narażenie na stres związane z pracą oraz podróżami służbowymi. Lekarz wskazał, że w/w komplikacje nie uniemożliwiały powódce prowadzenia wykładów ze studentami, gdyż brak było przeciwwskazań do takich zajęć. Dodatkowo lekarz podkreślił, iż powódka zgłosiła fakt prowadzenia zajęć, opisując częstotliwość spotkań oraz wymagania i otrzymała akceptację na prowadzenie zajęć.

Dowód: - zaświadczenie lekarskie z dnia 14 października 2015 r. k. 8,

- przesłuchanie powódki k.20, 21 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 29 lutego 2016r. k.22).

W dniu 22 listopada 2015 r. powódka urodziła dziecko i przeszła na urlop macierzyński.

Dowód: przesłuchanie powódki, k. 20, 21(płyta CD nagrania rozprawy z dnia 29 lutego 2016r. k.22).

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie strona pozwana decyzją z dnia 08 października 2015 r. znak (...) - (...), odmówiła powódce prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 17 listopada 2014 r. do dnia 27 listopada 2014 r., od dnia 30 grudnia 2014 r. do dnia 11 stycznia 2015 r., od dnia 13 kwietnia 2015 r. do dnia 04 maja 2015 r., od dnia 05 maja 2015 r. do dnia 18 maja 2015 r. i od dnia 08 czerwca 2015 r. do dnia 28 czerwca 2015 r., jednocześnie zobowiązując ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za ww. okresy na fundusz chorobowy w kwocie 3.748,44 zł wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości 91,92 zł, łącznie 3.840,36 zł.

Należy wskazać, iż okoliczności faktyczne przedmiotowej sprawy były w znacznej mierze bezsporne, albowiem powódka w odwołaniu od zaskarżonej decyzji przyznawała, że w okresie orzeczonej niezdolności do pracy prowadziła zajęcia dydaktyczne ze studentami w Wyższej Szkole (...), jednocześnie argumentując, iż okoliczność ta nie miała wpływu na pogorszenie jej stanu zdrowia oraz, że fakt wykonywania pracy wynikał z braku wypłaty przez organ rentowy zasiłku chorobowego do czerwca 2015 r.

Istotą sprawy było więc rozstrzygnięcie, czy powódka dokonując zarzucanych jej czynności w istocie wykorzystywała zwolnienie lekarskie niezgodnie z jego celem.

Sąd ustalił stan faktyczny niniejszej sprawy w oparciu o dołączone do postępowania dokumenty znajdujące się w aktach ZUS, tj. zaświadczenie lekarskie o niezdolności powódki do pracy, zaświadczenie płatnika składek, zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 15 września 2015 r., zaświadczenie lekarskie z dnia 14 października 2014 r., albowiem w toku procesu żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności oraz autentyczności.

Nadto Sąd oparł się na zeznaniach powódki w zakresie w jakim w/w zeznania korespondowały ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd nie dał wiary powódce w zakresie w jakim wskazywała ona, że w części prowadzenia zajęć w Wyższej Szkole (...) we W. była zastępowana przez A. J., albowiem w/w okoliczność nie została poparta w toku procesu żadnymi dowodami. Dodatkowo zaznaczyć należy, iż powódka w toku procesu cofnęła wnioski o dopuszczenie dowodu z zeznań A. J. w charakterze świadka, co również skłania Sąd do powyższej konstatacji. W tym miejscu szczególnego podkreślenia wymaga okoliczność, iż obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 2 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) /wyrok SN z dnia 17.12.1996 r. I CKU 45/96 OSNC 1997/6-7/76/.

Nie ulega wątpliwości, iż w okresach zwolnień lekarskich powódka prowadziła zajęcia dydaktyczne w Wyższej Szkole (...) we W. i z tego tytułu pobierała wynagrodzenie. Jak wynika bowiem z materiału dowodowego zgromadzonego w toku sprawy powódka prowadziła zajęcia ze studentami w dniach: 22 listopada 2014 r., 10 i 11 stycznia 2015 r., 19 kwietnia 2015 r., 25 i 26 kwietnia 2015 r., 09 i 10 maja 2015 r., 16 i 17 maja 2015 r. oraz 14 czerwca 2015 r.

Zważyć należy, iż zgodnie z przepisem art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2014r. poz.159 ze zmianami) ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres zwolnienia.

Z w/w przepisu wynikają dwie niezależne przesłanki utraty prawa do zasiłku chorobowego. Pierwsza z nich to wykonywanie pracy zarobkowej w okresie niezdolności do pracy i druga to wykorzystanie zwolnienia w sposób niezgodny z jego celem. Co istotne, do utraty prawa do zasiłku wystarczy zaistnienie jednej z nich.

Nadto zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego wszelka aktywność zarobkowa w okresie pobierania zasiłku chorobowego powoduje skutek w postaci utraty prawa do niego. Sąd Najwyższy uznaje jednak, że od tej zasady mogą istnieć odstępstwa uzasadnione zwłaszcza sporadycznym i formalnym charakterem czynności ubezpieczonego lub ich niezbędnością dla kontynuacji działalności gospodarczej. Możliwość uznania, że nie dochodzi do utraty prawa do zasiłku chorobowego, w przypadku aktywności zmierzającej do osiągnięcia zarobku w czasie pobierania tego zasiłku, występuje tylko wówczas, gdy ma ona charakter incydentalny i wymuszony okolicznościami (zob. wyrok SN z dnia 15.06.2007r., II UK 223/2006, OSNP 2008/15-16 poz. 231, z dnia 03.03.2010r., III UK 71/2009, Lex Polonica nr 2446963).

Dodatkowo wskazać należy, iż w wyroku z dnia 5 kwietnia 2005r., UK 370/2004 (OSNP 2005/21, poz. 342) Sąd Najwyższy stwierdził, że pracą zarobkową, której wykonywanie w okresie orzeczonej niezdolności do pracy powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego jest każda aktywność ludzka zmierzająca do osiągnięcia zarobku, choćby nawet polegająca na czynnościach nieobciążających w istotny sposób organizmu pracownika pozostającego na zwolnieniu lekarskim.

Ugruntowane w orzecznictwie stanowisko jednoznacznie wskazuje, że wykonywanie pracy zarobkowej niezależnie od jej wpływu na stan zdrowia stanowi samodzielną negatywną przesłankę uzyskania prawa do zasiłku chorobowego.

Powyższe niewątpliwie oznacza, że nie ma racji powódka w zakresie w jakim wskazuje ona, że dopiero istotne obciążenie dla jej zdrowia może stanowić o wypełnieniu się tej przesłanki. Z orzecznictwa (wyroków Sądu Najwyższego: z dnia 5 kwietnia 2005 r. I UK 370/2004 I UK 370/2004 (OSNP 2005/21 poz. 342); z dnia 21 października 1998 r. II UKN 267/98 OSNAPiUS 1999/22 poz. 731; z dnia 6 października 2000 r. II UKN 16/2000

OSNAPiUS 2002/9 poz. 222) wynika, że interpretacja art. 17 ust. 1 ustawy wypływa „z konieczności ścisłego stosowania przepisów prawa ubezpieczeń społecznych, w którym przeważa - z uwagi na bezwzględnie obowiązujący charakter norm prawnych - formalistyczne ujęcie uprawnień ubezpieczonych” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2005 r. I UK 370/2004 OSNP 2005/21 poz. 342).

Dodatkowo należy zauważyć, iż z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby powódka wykonywała czynności incydentalnie, albowiem w okresie zwolnień lekarskich prowadziła 11 zajęć dydaktycznych po 3 godziny każde, w związku z czym przepracowała łącznie 33 godziny. W ocenie Sądu powódka regularnie wykonywała wynikające z umowy zlecenia czynności, a co więcej również w wymiarze czasu pracy zgodnym z podpisaną umową. Powyższe niewątpliwie prowadzi do konstatacji, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy nie zachodzą odstępstwa od zasady wyrażonej w cyt. art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r.

Nadto Sąd pragnie podkreślić, iż dostrzegł okoliczność, że na skutek postępowania wyjaśniającego strony pozwanej, powódka otrzymała zasiłek chorobowy jednorazowo dopiero w czerwcu 2015 r., niemniej jednak w/w okoliczność nie stanowiła podstawy do nadużycia prawa do zasiłku chorobowego, jak też zwolnienia lekarskiego.

Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie powódki nie znajdując podstaw do jej uwzględnienia.